

CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI MARIN AL ATLANTICULUI DE NORD-EST**CUPRINS****PREAMBUL**

Articolul 1:	Definiții
Articolul 2:	Obligații generale
Articolul 3:	Poluarea din surse telurice
Articolul 4:	Poluarea datorată operațiunilor de descărcare sau incinerare
Articolul 5:	Poluarea din surse <i>offshore</i>
Articolul 6:	Evaluarea calității mediului marin
Articolul 7:	Poluarea din alte surse
Articolul 8:	Cercetarea științifică și tehnică
Articolul 9:	Accesul la informații
Articolul 10:	Comisia
Articolul 11:	Observatorii
Articolul 12:	Secretariatul
Articolul 13:	Decizii și recomandări
Articolul 14:	Statutul anexelor și al apendicelor
Articolul 15:	Modificarea Convenției
Articolul 16:	Adoptarea anexelor
Articolul 17:	Modificarea anexelor
Articolul 18:	Adoptarea apendicelor
Articolul 19:	Modificarea apendicelor
Articolul 20:	Dreptul de vot
Articolul 21:	Poluarea transfrontalieră
Articolul 22:	Rapoartele prezentate comisiei
Articolul 23:	Respectarea angajamentelor
Articolul 24:	Regionalizarea
Articolul 25:	Semnarea
Articolul 26:	Ratificarea, acceptarea sau aprobarea
Articolul 27:	Aderarea
Articolul 28:	Rezerve
Articolul 29:	Intrarea în vigoare
Articolul 30:	Denunțarea
Articolul 31:	Înlocuirea Convențiilor de la Oslo și de la Paris
Articolul 32:	Soluționarea diferendelor
Articolul 33:	Misiunea guvernului depozitar
Articolul 34:	Textul original
Anexa I:	Anexa referitoare la prevenirea și eliminarea poluării provenind din surse telurice
Anexa II:	Anexa referitoare la prevenirea și eliminarea poluării prin operațiuni de descărcare sau de incinerare
Anexa III:	Anexa referitoare la prevenirea și eliminarea poluării provenind din surse <i>offshore</i>
Anexa IV:	Anexa privind evaluarea calității mediului marin
Apendicele 1:	Criterii de definire a practicilor și tehnicilor prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (i) din Convenție
Apendicele 2:	Criterii prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din anexa I și la articolul 2 alineatul (2) din anexa III

CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI MARIN AL ATLANTICULUI DE NORD-EST

PĂRȚILE CONTRACTANTE,

RECUNOSCÂND faptul că mediul marin și fauna și flora pe care acesta le adăpostește au o importanță vitală pentru toate națiunile;

RECUNOSCÂND valoarea intrinsecă a mediului marin al Atlanticului de nord-est și necesitatea coordonării protecției sale;

RECUNOSCÂND faptul că acțiunile concertate la nivel național, regional și mondial sunt esențiale pentru prevenirea și eliminarea poluării marine, precum și pentru o gestionare durabilă a zonei maritime, care constă în gestionarea activităților umane, astfel încât ecosistemul marin să poată continua să asigure utilizările legitime ale mării și să răspundă nevoilor generațiilor actuale și viitoare;

CONȘTIENȚE de faptul că echilibrul ecologic și utilizările legitime ale mării sunt amenințate de poluare;

AVÂND ÎN VEDERE recomandările Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind mediul uman, reunite la Stockholm în iunie 1972;

AVÂND ÎN VEDERE, de asemenea, rezultatele Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind mediul și dezvoltarea, reunite la Rio de Janeiro în iunie 1992;

AMINTIND dispozițiile pertinente ale dreptului cutumiar internațional conținute în partea XII din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, în special articolul 197 privind cooperarea mondială și regională referitoare la protecția și ocrotirea mediului marin;

ÎNTRUCÂT interesele comune ale statelor interesate de o aceeași zonă maritimă trebuie să le conducă la o cooperare la nivel regional sau subregional;

AMINTIND rezultatele pozitive obținute în contextul Convenției privind prevenirea poluării marine prin operațiuni de descărcare efectuate de nave și aeronave, semnată la Oslo la 15 februarie 1972, modificată de Protocoalele din 2 martie 1983 și 5 decembrie 1989, precum și în contextul Convenției privind prevenirea poluării marine de origine telurică, semnată la Paris la 4 iunie 1974, modificată de Protocolul din 26 martie 1986;

CONVINSE de faptul că trebuie întreprinse fără întârziere acțiuni internaționale suplimentare care urmăresc prevenirea și eliminarea poluării marine, în cadrul unui program progresiv și coerent de protecție a mediului marin;

RECUNOSCÂND faptul că ar trebui adoptate, la nivel regional, în ceea ce privește prevenirea și eliminarea poluării mediului marin sau protecția mediului marin împotriva efectelor dăunătoare ale activității umane, măsuri mai riguroase decât cele prevăzute de convențiile sau acordurile internaționale adoptate la nivel mondial;

RECUNOSCÂND faptul că chestiunile privind gestionarea fermelor piscicole sunt reglementate în mod corespunzător de acorduri internaționale și regionale care tratează în mod special chestiunile în cauză;

AVÂND ÎN VEDERE faptul că actualele Convenții de la Oslo și Paris nu reglementează în mod suficient unele dintre numeroasele surse de poluare și că, în consecință, este justificată înlocuirea lor prin prezenta convenție, care reglementează toate sursele de poluare a mediului marin, precum și efectele dăunătoare pe care activitățile umane le au asupra acestuia, ține cont de principiul precauției și întărește cooperarea regională,

CONVIN după cum urmează:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

(a) „Zonă maritimă” înseamnă: apele interioare și marea teritorială a părților contractante, zona situată dincolo de marea teritorială și învecinată cu aceasta, aflată sub jurisdicția statului de coastă, în conformitate cu principiile dreptului internațional, precum și apele din larg, inclusiv totalitatea fundurilor marine corespunzătoare și subsolul lor, situate în limitele următoare:

(i) regiunile oceanelor Atlantic și Arctic și ale mărilor secundare ale acestora, care se situează la nord de 36° latitudine nordică și între 42° longitudine vestică și 51° longitudine estică, cu excepția zonelor:

1. din Marea Baltică și Belts la sud și la est de liniile care merg de la Hasenore Head până la Gniben Point, de la Korshage până la Spodsbjerg și de la Gilbjerg Head până la Kullen;
2. din Marea Mediterană și mărilor sale secundare până la punctul de intersecție al paralelei de 36° latitudine nordică cu meridianul 5°36' longitudine vestică;

(ii) regiunea oceanului Atlantic situată la nord de 59° latitudine nordică și între 44° longitudine vestică și 42° longitudine vestică.

(b) „Ape interioare” înseamnă: apele de dincoace de linia de bază care servește la măsurarea lărgimii mării teritoriale și care se întind, în cazul cursurilor de apă, până la limita apelor dulci.

(c) „Limita apelor dulci” înseamnă: locul situat pe un curs de apă unde, la reflux și în perioada unui debit slab de apă dulce, gradul de salinitate crește sensibil, ca urmare a prezenței apei mării.

(d) „Poluare” înseamnă: introducerea de către om, direct sau indirect, de substanțe sau de energie în zona maritimă, producând sau putând să producă riscuri pentru sănătatea omului, daune resurselor biologice și ecosistemelor marine, prejudicii valorilor de agrement și obstacole în calea altor utilizări legitime ale mării.

(e) „Surse telurice” înseamnă: surse terestre specifice și difuze, din care substanțele sau energia ajung în zona maritimă prin intermediul apelor, aerului sau direct de pe coastă. Acestea includ sursele asociate oricărei depozități deliberate cu scopul eliminării în subsolul marin, accesibile de pe pământ printr-un tunel, o canalizare sau alte mijloace, precum și sursele asociate structurilor artificiale amplasate în alt scop decât pentru activități offshore în zona maritimă aflată sub jurisdicția uneia dintre părțile contractante.

(f) „Descărcare” înseamnă:

(i) orice evacuare deliberată de deșeuri sau de alte materii în zona maritimă provenind:

1. de pe nave sau aeronave;
2. de la instalații offshore;

(ii) orice eliminare deliberată sau sabordare în zona maritimă:

1. de nave sau aeronave;
2. de instalații offshore și de conducte offshore.

(g) Termenul „descărcare” nu înseamnă:

(i) evacuarea, în conformitate cu Convenția internațională din 1973 privind prevenirea poluării de către nave, modificată de Protocolul din 1978 la convenție, sau în conformitate cu alte reglementări internaționale aplicabile, de deșeuri sau alte materii produse direct sau indirect prin exploatarea normală a navelor sau aeronavelor sau a instalațiilor offshore, cu excepția deșeurilor sau a altor materii transportate de sau transbordate pe nave sau aeronave sau instalații offshore care sunt utilizate pentru eliminarea acestor deșeuri sau a altor materii provenind din tratarea unor astfel de deșeuri sau a altor materii la bordul respectivelor nave sau aeronave sau instalații offshore;

(ii) depozitarea de materii în alt scop decât simpla lor eliminare, sub rezerva că, dacă depozitarea are alt scop decât cel pentru care materiile au fost concepute sau construite inițial, depozitarea trebuie realizată în conformitate cu dispozițiile relevante din convenție;

(iii) în sensul anexei III, abandonarea *in situ*, integrală sau parțială, a unei instalații offshore dezafectate sau a conductelor offshore dezafectate, sub rezerva că orice operațiune de acest tip trebuie efectuată în conformitate cu orice dispoziție relevantă din prezenta convenție și cu alte dispoziții relevante de drept internațional.

(h) „Incinerare” înseamnă: orice combustie deliberată de deșeuri sau alte materii în zona maritimă, cu scopul distrugerii lor termice.

(i) „Incinerare” nu se referă la distrugerea termică a unor deșeuri sau a unor alte materii, în conformitate cu dreptul internațional aplicabil, produse în mod direct sau indirect prin exploatarea normală a navelor, aeronavelor sau a instalațiilor offshore, alta decât distrugerea termică de deșeuri sau

alte materii la bordul navelor, aeronavelor sau instalațiilor utilizate pentru o astfel de distrugere termică.

- (j) „Activități offshore” înseamnă: activitățile întreprinse în zona maritimă în scopul prospectării, evaluării și exploatarei de hidrocarburi lichide și gazoase.
- (k) „Surse offshore” înseamnă: instalațiile offshore și conductele offshore din care substanțele sau energia ajung în zona maritimă.
- (l) „Instalație offshore” înseamnă: orice structură artificială, instalație sau navă, sau părți ale acestora, plutitoare sau fixată pe fundul mării și situată în zona maritimă pentru activități offshore.
- (m) „Conductă offshore” înseamnă: orice conductă care a fost amplasată în zona maritimă pentru activități offshore.
- (n) „Nave sau aeronave” înseamnă: ambarcațiunile marine sau aparatele aeriene de orice tip, componentele și celelalte echipamente ale acestora. Această expresie se referă la aparatele pe pernă de aer, aparatele care plutesc, autopropulsate sau nu, precum și alte structuri artificiale care se află în zona maritimă, precum și echipamentul acestora, dar nu se referă la instalațiile și conductele offshore.
- (o) Expresia „deșeuri sau alte materii” nu se referă la:
- (i) resturile umane;
 - (ii) instalațiile offshore;
 - (iii) conductele offshore;
 - (iv) peștele neprelucrat sau deșeurile de pește evacuate de navele de pescuit.
- (p) „Convenție” înseamnă, dacă în text nu există dispoziții contrare: Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est, anexele și apendicele la Convenție.
- (q) „Convenția de la Oslo” reprezintă: Convenția privind prevenirea poluării marine prin operațiuni de descărcare efectuate de nave și aeronave, semnată la Oslo la 15 februarie 1972, modificată de Protocoalele din 2 martie 1983 și 5 decembrie 1989.
- (r) Prin „Convenția de la Paris” se înțelege: Convenția privind prevenirea poluării marine de origine telurică, semnată la Paris la 4 iunie 1974, modificată de Protocolul din 26 martie 1986.
- (s) „Organizație regională de integrare economică” înseamnă: o organizație constituită de către statele suverane dintr-o regiune dată, care are competențe în domeniile reglementate

de Convenție și împlinută corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte sau să aprobe convenția, sau să adere la aceasta.

Articolul 2

Obligații generale

- (1) (a) În conformitate cu prevederile convenției, părțile contractante iau toate măsurile posibile pentru a preveni și pentru a elimina poluarea, precum și măsurile necesare protecției zonei maritime împotriva efectelor dăunătoare cauzate de activitățile umane, cu scopul de a proteja sănătatea omului și de a ocroti ecosistemele marine și de a reabilita, în măsura în care este posibil, zonele marine care au suferit efecte dăunătoare.
- (b) În acest scop, părțile contractante adoptă, individual și de comun acord, programe și măsuri și își armonizează politicile și strategiile.
- (2) Părțile contractante aplică:
- (a) principiul precauției, potrivit căruia măsurile de prevenire trebuie luate în cazul în care există motive rezonabile de îngrijorare privind faptul că substanțele sau energia introduse, direct sau indirect, în mediul marin, pot atrage riscuri pentru sănătatea omului, pot dăuna resurselor biologice și ecosistemelor marine, pot afecta valorile de agrement sau pot împiedica alte utilizări legitime ale mării, chiar dacă nu există dovezi concludente ale unui raport de cauzalitate între aceste aporturi și efecte;
- (b) principiul „poluatorul plătește”, în temeiul căruia cheltuielile care rezultă din măsurile de prevenire, de reducere a poluării și de combatere a acesteia trebuie suportate de către poluator.
- (3) (a) Pentru aplicarea convenției, părțile contractante adoptă programe și măsuri care fixează, dacă este nevoie, date limită de aplicare și care țin pe deplin cont de aplicarea ultimelor progrese tehnice realizate și a metodelor concepute în scopul prevenirii și eliminării totale a poluării.
- (b) În acest scop:
- (i) ținând cont de criteriile prevăzute la apendicele 1, ele definesc, în ceea ce privește programele și măsurile, aplicarea, printre altele:
 - a celor mai bune tehnici disponibile;
 - a celei mai bune practici de mediu,
- inclusiv, dacă este nevoie, a tehnicilor proprii;

- (ii) prin aplicarea acestor programe și măsuri, ele fac în așa fel încât să fie aplicate cele mai bune tehnici disponibile și cea mai bună practică de mediu așa cum vor fi fost ele definite, inclusiv, dacă este nevoie, tehnicile proprii.

(4) Părțile contractante aplică măsurile pe care le-au adoptat în așa fel încât să nu intensifice poluarea mării în afara zonei maritime, precum și în alte sectoare ale mediului.

(5) Nici una dintre dispozițiile convenției nu poate fi interpretată ca împiedicând părțile contractante să ia, individual sau solidar, măsuri mai stricte în ceea ce privește prevenirea și eliminarea poluării din zona maritimă sau în ceea ce privește protecția zonei maritime împotriva efectelor dăunătoare cauzate de activitățile umane.

Articolul 3

Poluarea din surse telurice

Părțile contractante adoptă, individual și solidar, toate măsurile posibile în scopul prevenirii și eliminării poluării care provine din surse telurice, în conformitate cu dispozițiile convenției, în special în condițiile prevăzute în anexa I.

Articolul 4

Poluarea datorată operațiunilor de descărcare sau incinerare

Părțile contractante adoptă, individual și solidar, toate măsurile posibile în scopul prevenirii și eliminării poluării prin operațiuni de descărcare sau de incinerare a deșeurilor sau a altor materii, în conformitate cu dispozițiile convenției, în special în condițiile prevăzute în anexa II.

Articolul 5

Poluarea din surse offshore

Părțile contractante adoptă, individual și solidar, toate măsurile posibile în scopul prevenirii și eliminării poluării din surse offshore, în conformitate cu dispozițiile convenției, în special în condițiile prevăzute în anexa III.

Articolul 6

Evaluarea calității mediului marin

În conformitate cu dispozițiile prevăzute în convenție, în special în condițiile prevăzute în anexa IV, părțile contractante:

- (a) stabilesc și publică solidar, la intervale regulate, bilanțuri privind stadiul calității mediului marin și evoluția acestuia, pentru zona maritimă sau pentru regiunile sau subregiunile acestuia;

- (b) includ în respectivele bilanțuri o evaluare a eficacității măsurilor luate și prevăzute în vederea protecției mediului marin, precum și definirea măsurilor prioritare.

Articolul 7

Poluarea din alte surse

Părțile contractante cooperează în scopul adoptării, în plus față de anexele menționate la articolele 3, 4, 5 și 6, unor anexe care să prevadă măsuri, proceduri și norme în scopul protejării zonei maritime împotriva poluării din alte surse, în măsura în care această poluare nu face deja obiectul măsurilor eficace convenite de alte organizații internaționale sau prevăzute de alte convenții internaționale.

Articolul 8

Cercetarea științifică și tehnică

(1) Pentru a realiza obiectivele Convenției, părțile contractante elaborează programe complementare sau comune de cercetare științifică și tehnică și, în conformitate cu o procedură tip, transmit Comisiei:

- (a) rezultatele cercetărilor complementare sau comune sau ale altor cercetări pertinente;
- (b) detalii privind alte programe relevante de cercetare științifică și tehnică.

(2) Astfel, părțile contractante țin cont de lucrările realizate în aceste domenii de către organizațiile și agențiile internaționale competente.

Articolul 9

Accesul la informații

(1) Părțile contractante acționează astfel încât autoritățile lor competente să aibă obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice informațiile prevăzute la alineatul (2), ca răspuns la orice solicitare rezonabilă, fără ca persoana în cauză să fie obligată să-și justifice interesul, fără cheltuieli disproporționate, cât mai repede posibil, în termen de cel mult două luni.

(2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) se constituie din orice informație disponibilă sub formă scrisă, vizuală, sonoră sau cuprinsă în baze de date privind starea zonei maritime și activitățile sau măsurile care o afectează sau ar putea-o afecta, precum și activitățile întreprinse sau măsurile adoptate în conformitate cu convenția.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului părților contractante, în conformitate cu legislația lor națională și normelor internaționale aplicabile, de a refuza o solicitare de informații, în cazul în care acesta se referă la:

- (a) confidențialitatea deliberărilor autorităților publice, a relațiilor internaționale sau secretul apărării naționale;
 - (b) siguranța publică;
 - (c) cazurile care sunt sau erau în curs de soluționare în fața unei instanțe sau care fac sau au făcut obiectul unei anchete (inclusiv al unei anchete disciplinare) sau care fac obiectul unei investigații preliminare;
 - (d) secretul comercial și industrial, inclusiv proprietatea intelectuală;
 - (e) confidențialitatea datelor și/sau a dosarelor personale;
 - (f) informațiile furnizate de către un terț fără ca acesta să fie obligat prin lege;
 - (g) informațiile a căror divulgare mai degrabă ar dăuna mediului la care se referă.
- (4) Refuzul de a comunica informația solicitată trebuie motivat.

Articolul 10

Comisia

(1) Se instituie o comisie constituită din reprezentanți ai fiecărei părți contractante. Comisia se reunește la intervale regulate și în orice moment atunci când, în circumstanțe speciale, se hotărăște astfel, în conformitate cu regulamentul de procedură.

(2) Comisia are ca misiune:

- (a) să supravegheze aplicarea convenției;
- (b) în general, să examineze starea zonei maritime, eficacitatea măsurilor adoptate, prioritățile și necesitatea oricărei măsuri complementare sau diferite;
- (c) să elaboreze, în conformitate cu obligațiile generale prevăzute în convenție, programe și măsuri pentru prevenirea și eliminarea poluării, precum și pentru a controla activitățile care pot să afecteze, direct sau indirect, zona maritimă; programele și măsurile în cauză pot cuprinde, dacă este nevoie, instrumente economice;

- (d) să definească la intervale regulate programul său de lucru;
 - (e) să creeze organele subsidiare pe care le consideră necesare, și să le stabilească mandatul;
 - (f) să examineze și, dacă este nevoie, să adopte propunerile de modificare a convenției în conformitate cu articolele 15, 16, 17, 18, 19 și 27;
 - (g) să îndeplinească funcțiile care îi sunt încredințate în conformitate cu articolele 21 și 23 și, dacă este nevoie, orice altă funcție prevăzută de convenție.
- (3) În acest scop Comisia poate, printre altele, să adopte decizii și recomandări în conformitate cu articolul 13.
- (4) Comisia își stabilește regulamentul de procedură, adoptat cu unanimitate de voturi de către părțile contractante.
- (5) Comisia își stabilește regulamentul financiar, adoptat cu unanimitate de voturi de către părțile contractante.

Articolul 11

Observatorii

(1) Comisia poate, prin votul unanim al părților contractante, să hotărască admiterea în calitate de observator:

- (a) a oricărui stat care nu este parte contractantă la convenție;
- (b) a oricărei organizații internaționale guvernamentale sau a oricărei organizații neguvernamentale ale căror activități au o legătură cu convenția.

(2) Observatorii în cauză pot participa la întrunirile comisiei fără să dispună totuși de drept de vot, și pot prezenta comisiei orice informație sau orice raport referitor la obiectivele convenției.

(3) Condițiile de admitere și de participare a observatorilor sunt stabilite de regulamentul de procedură al Comisiei.

Articolul 12

Secretariatul

(1) Se instituie un secretariat permanent.

(2) Comisia numește un secretar executiv, stabilește funcțiile acestui post, precum și condițiile în care acesta trebuie să fie ocupat.

(3) Secretarul executiv îndeplinește funcțiile necesare gestionării convenției și lucrărilor comisiei, precum și celelalte misiuni care îi sunt atribuite de către comisie în conformitate cu regulamentul de procedură și regulamentul financiar.

Articolul 13

Decizii și recomandări

(1) Deciziile și recomandările sunt adoptate cu unanimitate de voturi de către părțile contractante. În cazul în care unanimitatea nu poate fi îndeplinită și nu există o dispoziție contrară a convenției, comisia poate totuși să adopte decizii sau recomandări cu votul majorității de trei sferturi din părțile contractante.

(2) La expirarea unui termen de două sute de zile de la adoptare, o decizie devine obligatorie pentru părțile contractante care au votat-o și care nu au notificat în scris secretarul executiv, în decursul acestui termen, asupra incapacității lor de a accepta decizia în cauză, cu condiția ca, până la expirarea termenului, trei sferturi din părțile contractante fie să fi votat decizia fără să își retragă acceptarea, fie să fi notificat în scris secretarul executiv că sunt în măsură să accepte decizia. Decizia în cauză este obligatorie pentru orice altă parte contractantă care a notificat în scris secretarul executiv că este în măsură să accepte decizia, fie începând de la data acestei notificări, fie la expirarea unui termen de două sute de zile de la adoptarea deciziei, în cazul în care expirarea se produce ulterior.

(3) O notificare adresată secretarului executiv în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol poate să indice faptul că o parte contractantă nu este în măsură să accepte o decizie în ceea ce privește unul sau mai multe din teritoriile sale autonome sau dependente cărora li se aplică prevederile convenției.

(4) Toate deciziile adoptate de către comisie cuprind, dacă este nevoie, dispoziții de stabilire a calendarului aplicării lor.

(5) Recomandările nu sunt obligatorii.

(6) Deciziile referitoare la o anexă sau la un apendice sunt adoptate doar de părțile contractante pentru care anexa sau apendicele în cauză sunt obligatorii.

Articolul 14

Statutul anexelor și al apendicelor

(1) Anexele și apendicele fac parte integrantă din convenție.

(2) Apendicele au caracter științific, tehnic sau administrativ.

Articolul 15

Modificarea convenției

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 27 alineatul (2) sau dispozițiilor specifice aplicabile adoptării sau modificării

anexelor sau apendicelor, un amendament la convenție este reglementat de prezentul articol.

(2) Orice parte contractantă poate propune un amendament la convenție. Textul amendamentului propus este comunicat părților contractante de către secretarul executiv al comisiei cu cel puțin șase luni înainte de reuniunea comisiei în decursul căreia este propusă adoptarea. De asemenea, secretarul executiv comunică semnatarilor convenției, spre informare, proiectul de modificare.

(3) Comisia adoptă amendamentul cu unanimitate de voturi ale părților contractante.

(4) Amendamentul adoptat este prezentat de către guvernul depozitar părților contractante în vederea ratificării, acceptării sau aprobării. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea amendamentului este notificată în scris guvernului depozitar.

(5) Amendamentul intră în vigoare pentru părțile contractante care l-au ratificat, acceptat sau aprobat în cea de-a treizecea zi după primirea, de către guvernul depozitar, a notificării ratificării, acceptării sau aprobării de către cel puțin șapte părți contractante. Ulterior, amendamentul intră în vigoare pentru oricare altă parte contractantă în cea de-a treizecea zi de la depunerea de către partea contractantă în cauză a instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare a amendamentului.

Articolul 16

Adoptarea anexelor

Dispozițiile articolului 15 privind modificarea convenției se aplică de asemenea pentru propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a unei anexe la convenție, cu excepția cazului în care comisia adoptă orice anexă prevăzută la articolul 7 prin votul majoritar a trei sferturi din părțile contractante.

Articolul 17

Modificarea anexelor

(1) Dispozițiile articolului 15 privind modificarea convenției se aplică de asemenea oricărei modificări a unei anexe la convenție, cu excepția cazului în care comisia adoptă modificări privind orice anexă menționată la articolele 3, 4, 5, 6 sau 7 prin votul majoritar a trei sferturi din părțile contractante pentru care anexa în cauză este obligatorie.

(2) În cazul în care modificarea unei anexe decurge dintr-un amendament la convenție modificarea anexe este reglementată de dispozițiile care se aplică amendamentului la convenție.

Articolul 18

Adoptarea apendicelor

(1) În cazul în care un proiect de apendice decurge dintr-un amendament la convenție sau o modificare a unei anexe a cărei adoptare este propusă în conformitate cu articolele 15 sau 17, propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a apendicelui în cauză sunt reglementate de dispozițiile care se aplică propunerii, adoptării și intrării în vigoare a respectivului amendament sau a respectivei modificări.

(2) În cazul în care un proiect de apendice decurge dintr-o anexă la convenție, a cărei adoptare este propusă în conformitate cu articolul 16, propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a apendicelui în cauză sunt reglementate de dispozițiile care se aplică propunerii, adoptării și intrării în vigoare a respectivei anexe.

Articolul 19

Modificarea apendicelor

(1) Orice parte contractantă pentru care un apendice este obligatoriu poate propune o modificare a respectivului apendice. Textul proiectului de modificare este comunicat de către secretarul executiv al comisiei tuturor părților contractante la convenție, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 15 alineatul (2).

(2) Comisia adoptă modificarea unui apendice prin votul majorității de trei sferturi din părțile contractante pentru care apendicele în cauză este obligatoriu.

(3) La expirarea termenului de două sute de zile de la adoptare, o modificare a unui apendice intră în vigoare pentru părțile contractante pentru care acest apendice este obligatoriu și care nu au notificat în scris, în decursul acestui termen, guvernul depozitar, că nu sunt în măsură să accepte modificarea în cauză, cu condiția ca, la expirarea termenului, cele trei sferturi din părțile contractante pentru care apendicele în cauză este obligatoriu fie să fi votat modificarea fără a-și retrage acceptarea, fie să fi notificat în scris guvernul depozitar că sunt în măsură să accepte modificarea.

(4) O notificare adresată guvernului depozitar în temeiul alineatului (3) din prezentul articol poate să indice că o parte contractantă nu este în măsură să accepte modificarea în ceea ce privește unul sau mai multe dintre teritoriile sale autonome sau dependente cărora li se aplică dispozițiile convenției.

(5) O modificare a unui apendice este obligatorie pentru orice altă parte contractantă pentru care apendicele în cauză este obligatoriu și care a notificat în scris guvernul depozitar asupra faptului că este în măsură să accepte modificarea în cauză, începând fie de la data notificării, fie la expirarea unui termen de două sute de zile de la adoptarea modificării, dacă expirarea se produce ulterior.

(6) Guvernul depozitar notifică fără întârziere toate părțile contractante asupra oricărei astfel de notificări.

(7) În cazul în care modificarea unui apendice decurge dintr-un amendament la convenție sau dintr-o modificare a unei anexe, modificarea apendicelui este reglementată de dispozițiile care se aplică amendamentului la convenție sau modificării respectivei anexe.

Articolul 20

Dreptul de vot

(1) Fiecare dintre părțile contractante dispune de un vot în comisie.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comunitatea Economică Europeană și alte organizații regionale de integrare economică sunt îndreptățite, în domeniile lor de competență, la un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți contractante la convenție. Aceste organizații nu își exercită dreptul de vot în cazul în care statele lor membre îl exercită pe al lor și reciproc.

Articolul 21

Poluarea transfrontalieră

(1) În cazul în care poluarea cauzată de o parte contractantă ar putea aduce atingere intereselor uneia sau ale mai multor alte părți contractante la convenție, părțile contractante în cauză se consultă, la cererea uneia dintre ele, în vederea negocierii unui acord de cooperare.

(2) La cererea uneia dintre părțile contractante în cauză, comisia analizează problema și poate face recomandări în scopul unei soluționări satisfăcătoare.

(3) Un acord prevăzut la alineatul (1) poate, printre altele, să definească zonele cărora li se va aplica, obiectivele de calitate care trebuie atinse și mijloacele de atingere a respectivelor obiective, în special metodele de aplicare a normelor corespunzătoare, precum și informațiile științifice și tehnice care trebuie adunate.

(4) Părțile contractante semnatare ale unui astfel de acord informează prin intermediul comisiei celelalte părți contractante asupra conținutului său, precum și asupra progreselor realizate la aplicarea sa.

Articolul 22

Rapoartele prezentate comisiei

Părțile contractante prezintă comisiei, la intervale regulate, rapoarte privind:

(a) măsurile legislative, administrative sau de altă natură pe care le-au adoptat în vederea aplicării dispozițiilor convenției și a

deciziilor și recomandărilor adoptate pentru aplicarea sa, în special măsurile adoptate pentru prevenirea și sancționarea oricărui act care contravine dispozițiilor în cauză;

(b) eficacitatea măsurilor menționate la punctul (a);

(c) problemele pe care le ridică aplicarea dispozițiilor menționate la punctul (a).

Articolul 23

Respectarea angajamentelor

Comisia:

(a) pe baza rapoartelor periodice prevăzute la articolul 22, precum și pe baza oricărui alt raport înaintat de părțile contractante, evaluează respectarea de către părțile contractante a convenției și a deciziilor și recomandărilor adoptate pentru aplicarea ei;

(b) dacă este nevoie, hotărăște și solicită luarea de măsuri în scopul deplină respectării a convenției și a deciziilor adoptate pentru aplicarea ei și în vederea aplicării recomandărilor, inclusiv a măsurilor care urmăresc să asiste orice parte contractantă în îndeplinirea obligațiilor sale.

Articolul 24

Regionalizarea

Comisia poate să hotărască ca orice decizie sau recomandare pe care o adoptă să se aplice fie totalității, fie unei anumite părți a zonei maritime, și poate să prevadă calendare de aplicare diferite, ținând cont de diferențele între condițiile ecologice și economice specifice diverselor regiuni și subregiuni reglementate de convenție.

Articolul 25

Semnarea

Convenția este deschisă spre semnare la Paris din 22 septembrie 1992 până la 30 iunie 1993 pentru:

(a) părțile contractante la Convenția de la Oslo sau la Convenția de la Paris;

(b) oricare alt stat de coastă care mărginește o zonă maritimă;

(c) oricare stat situat în amonte pe cursurile de apă care se varsă în zona maritimă;

(d) orice organizație regională de integrare economică numărând printre membrii săi cel puțin un stat membru căruia i se aplică unul dintre punctele (a)-(c).

Articolul 26

Ratificare, acceptare sau aprobare

Convenția este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare sunt depuse pe lângă guvernul Republicii Franceze.

Articolul 27

Aderarea

(1) După 30 iunie 1993, convenția este deschisă spre aderare pentru statele și organizațiile regionale de integrare economică prevăzute la articolul 25.

(2) Părțile contractante pot, în unanimitate, să invite state sau organizații regionale de integrare economică care nu sunt prevăzute la articolul 25 să adere la convenție. În cazul unei astfel de aderări, definiția zonei maritime este modificată, dacă este cazul, printr-o decizie adoptată de către comisie cu unanimitatea de voturi ale părților contractante. O astfel de modificare intră în vigoare, după ce a fost aprobată în unanimitate de toate părțile contractante, în a treizecea zi de la primirea de către guvernul depozitar a ultimei notificări cu privire la aceasta.

(3) Aderarea în cauză se aplică convenției, precum și oricărei anexe și oricărui apendice adoptate la data aderării, exceptând cazul în care instrumentul de aderare conține o declarație expresă de neacceptare a uneia sau mai multor anexe, altele decât anexele I, II, III și IV.

(4) Instrumentele de aderare se depun pe lângă guvernul Republicii Franceze.

Articolul 28

Rezerve

Nici o rezervă nu poate fi emisă cu privire la convenție.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

(1) Convenția intră în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data la care toate părțile contractante la Convenția de la Oslo și toate părțile contractante la Convenția de la Paris vor fi depus instrumentul lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(2) În cazul unui stat sau al unei organizații regionale de integrare economică care nu este prevăzută la alineatul (1), convenția intră în vigoare în conformitate cu alineatul (1), sau în a treizecea zi de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare de către statul respectiv sau de către respectiva organizație regională de integrare economică, dacă această dată este ulterioară.

Articolul 30

Denunțarea

(1) O parte contractantă poate să denunțe convenția în orice moment după expirarea unui termen de doi ani de la data intrării în vigoare a convenției pentru partea contractantă în cauză, prin notificare scrisă adresată guvernului depozitar.

(2) În cazul în care într-o anexă, alta decât anexele I–IV la convenție, există dispoziții contrare, oricare parte contractantă poate să denunțe anexa în orice moment după expirarea unui termen de doi ani de la data intrării în vigoare a respectivei anexe pentru partea contractantă în cauză, prin notificare scrisă, adresată guvernului depozitar.

(3) Denunțarea menționată la alineatele (1) și (2) intră în vigoare la un an de la data la care guvernul depozitar a primit notificarea denunțării.

Articolul 31

Înlocuirea Convențiilor de la Oslo și de la Paris

(1) Convenția va înlocui, de la intrarea sa în vigoare, Convențiile de la Oslo și de la Paris între părțile contractante.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la alineatul (1), deciziile, recomandările și alte acorduri adoptate în temeiul Convenției de la Oslo sau de la Paris continuă să fie aplicabile și își mențin același caracter juridic, în măsura în care sunt compatibile cu convenția sau nu sunt explicit abrogate de către convenție printr-o decizie sau, în cazul recomandărilor existente, printr-o recomandare adoptată în temeiul convenției.

Articolul 32

Soluționarea diferendelor

(1) Orice diferend între părțile contractante referitor la interpretarea sau la aplicarea convenției și care nu a putut fi soluționat de către părțile la diferend prin alt mijloc, precum ancheta sau concilierea în cadrul comisiei, este, la cererea uneia din părțile contractante în cauză, supus arbitrajului în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) În cazul în care părțile diferendului nu dispun altfel, procedura de arbitraj menționată la alineatul (1) se desfășoară în conformitate cu alineatele (3)–(10).

(3) (a) La cererea adresată de către o parte contractantă unei alte părți contractante în conformitate cu alineatul (1), se constituie un tribunal arbitral. Cererea de arbitraj indică obiectul cererii, în special articolele convenției a căror interpretare sau aplicare fac obiectul diferendului.

(b) Partea solicitantă informează comisia cu privire la faptul că ea a solicitat constituirea unui tribunal arbitral, la numele celeilalte părți la diferend, precum și la articolele din convenție a căror interpretare sau aplicare fac, în opinia sa, obiectul diferendului. Comisia comunică informațiile astfel primite tuturor părților contractante la convenție.

(4) Tribunalul arbitral este compus din trei membri: fiecare din părțile la diferend numește un arbitru; cei doi arbitri astfel desemnează de comun acord un al treilea arbitru, care își asumă președinția tribunalului. Acesta din urmă nu trebuie: să fie resortisant al uneia dintre părțile la diferend, să aibă domiciliul stabil pe teritoriul uneia dintre aceste părți, să fie în serviciul uneia dintre ele sau să fie deja implicat în orice calitate în cazul respectiv.

(5) (a) În cazul în care, într-un termen de două luni de la numirea celui de-al doilea arbitru, nu a fost desemnat președintele tribunalului arbitral, la cererea părții la diferend celei mai diligente, președintele Curții Internaționale de Justiție desemnează președintele tribunalului, într-un nou termen de două luni.

(b) În cazul în care, în termen de două luni după primirea solicitării, una dintre părțile la diferend nu desemnează un arbitru, cealaltă parte poate sesiza președintele Curții Internaționale de Justiție, care desemnează președintele tribunalului arbitral, într-un nou termen de două luni. După desemnarea sa, președintele tribunalului arbitral cere părții care nu a numit arbitrul să numească arbitrul într-un termen de două luni. După expirarea acestui termen, acesta sesizează președintele Curții Internaționale de Justiție, care procedează la această numire printr-un nou termen de două luni.

(6) (a) Tribunalul de arbitraj decide în conformitate cu normele de drept internațional și în special în conformitate cu prevederile convenției.

(b) Orice tribunal arbitral constituit în conformitate cu prevederile prezentului articol își stabilește regulamentul de procedură.

(c) În eventualitatea unui diferend privind competența tribunalului arbitral, cazul este soluționat printr-o hotărâre a tribunalului arbitral.

- (7) (a) Hotărârile tribunalului arbitral, atât cele de procedură, cât și cele de fond, sunt luate de către membrii săi prin majoritate de voturi.
- (b) Tribunalul de arbitraj poate lua toate măsurile corespunzătoare în vederea stabilirii faptelor. La cererea uneia dintre părți, tribunalul poate să recomande măsurile de conservare indispensabile.
- (c) În cazul în care două sau mai multe tribunale arbitrale constituite în conformitate cu prevederile prezentului articol sunt sesizate cu cereri care au subiecte identice sau analoge, ele se pot informa asupra procedurilor privind stabilirea faptelor și pot ține seama de acestea, în măsura posibilului.
- (d) Părțile la diferend acordă toate facilitățile necesare derulării eficiente a procedurii.
- (e) Absența sau lipsa uneia dintre părți la diferend nu constituie un obstacol pentru derularea procedurii.
- (8) Cu excepția cazului în care tribunalul decide altfel pe baza circumstanțelor specifice cazului, cheltuielile de judecată, în special remunerația membrilor tribunalului, sunt asumate în părți egale de către părțile la diferend. Tribunalul ține un registru al tuturor cheltuielilor sale și prezintă părților un raport final privind aceste cheltuieli.
- (9) Orice parte contractantă, care are un interes juridic în ceea ce privește diferendul și care ar putea fi afectată de hotărârea luată în speță, poate să intervină în procedură, cu consimțământul tribunalului.
- (10) (a) Sentința tribunalului de arbitraj este motivată. Ea este definitivă și obligatorie pentru părțile la diferend.
- (b) Orice diferend privind interpretarea sau executarea sentinței care ar putea surveni între părți poate fi înaintat de către partea mai diligentă tribunalului arbitral care a

pronunțat sentința sau, în cazul în care acesta din urmă nu poate fi sesizat, unui alt tribunal arbitral constituit în acest sens, în același fel ca și primul.

Articolul 33

Misiunea guvernului depozitar

Guvernul depozitar informează părțile contractante la convenție și semnatarii convenției cu privire la:

- (a) depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, precum și asupra declarațiilor de neacceptare și asupra notificărilor de denunțare în conformitate cu articolele 26, 27 și 30;
- (b) data la care convenția intră în vigoare în conformitate cu articolul 29;
- (c) depunerea notificărilor de acceptare, depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și intrarea în vigoare a amendamentelor convenției și adoptarea anexelor și apendicelor, precum și cu privire la modificarea acestora în conformitate cu articolele 15, 16, 17, 18 și 19.

Articolul 34

Textul original

Exemplarul original al convenției, ale cărei texte în limba franceză și în limba engleză sunt în egală măsură autentice, va fi depus pe lângă guvernul Republicii Franceze care va trimite copii certificate conforme părților contractante și semnatarilor convenției și care va trimite o copie certificată conformă Secretariatului General al Organizației Națiunilor Unite spre înregistrare și publicare, în conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite.

DREPT CARE, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Paris, 22 septembrie 1992.

ANEXA I

REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI ELIMINAREA POLUĂRII PROVENIND DIN SURSE TELURICE*Articolul 1*

(1) La adoptarea de programe și măsuri în sensul prezentei anexe, părțile contractante solicită, individual sau solidar, recurgerea la:

- cele mai bune tehnici disponibile pentru sursele specifice;
- cea mai bună practică de mediu pentru sursele specifice și difuze,

inclusiv, dacă este nevoie, tehnicile proprii.

(2) Pentru stabilirea priorităților și evaluarea naturii și a amplitudinii programelor și măsurilor, precum și a calendarelor corespunzătoare, părțile contractante aplică criteriile prevăzute în apendicele 2.

(3) Părțile contractante iau măsuri de prevenire în scopul reducerii riscurilor poluării accidentale.

(4) La adoptarea de programe și măsuri privind substanțele radioactive, inclusiv deșeurile, părțile contractante țin cont în egală măsură de:

- (a) recomandările altor organizații și instituții internaționale competente;
- (b) procedurile de supraveghere recomandate de aceste organizații și instituții internaționale.

Articolul 2

(1) Deversările specifice în zona maritimă și emisiile în apă sau în aer, care ajung în zona maritimă și o pot afecta, sunt strict supuse autorizării sau reglementării de către autoritățile competente ale părților contractante. Autorizările sau reglementările în cauză aplică, în special, deciziile relevante ale comisiei care sunt obligatorii pentru partea contractantă în cauză.

(2) Părțile contractante instituie un sistem de supraveghere și de control regulate, care să permită autorităților lor competente să evalueze respectarea autorizațiilor și reglementărilor corespunzătoare pentru emisiile în apă sau în aer.

Articolul 3

În sensul prezentei anexe, comisia are ca misiune elaborarea, în special:

- (a) a unor planuri în vederea reducerii și încetării folosirii substanțelor persistente, toxice și cu potențial de bioacumulare, care provin din surse telurice;
 - (b) dacă este nevoie, a unor programe și măsuri în scopul reducerii aportului de elemente nutritive de origine urbană, municipală, agricolă sau de altă natură.
-

ANEXA II

REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI ELIMINAREA POLUĂRII PRIN OPERAȚIUNI DE DESCĂRCARE SAU DE INCINERARE*Articolul 1*

Prezenta anexă nu se aplică:

- (a) deversării deliberate în zona maritimă a deșeurilor sau a altor materii provenind din instalații *offshore*;
- (b) sabordării sau eliminării deliberate în zona maritimă a instalațiilor și a conductelor *offshore*.

Articolul 2

Incinerarea este interzisă.

Articolul 3

- (1) Descărcarea oricăror deșeuri sau a altor materii este interzisă, cu excepția deșeurilor sau a altor materii prevăzute la alineatele (2) și (3).
- (2) Lista prevăzută la alineatul (1) este următoarea:
 - (a) materiale de dragare;
 - (b) materiale inerte de origine naturală, compuse din material geologic solid care nu a suferit tratament chimic și ai cărui constituenți chimici nu riscă să fie eliberați în mediul marin;
 - (c) nămoluri din canale de scurgere, până la 31 decembrie 1998;
 - (d) deșeuri de pește provenite din operațiuni industriale de prelucrare a peștelui;
 - (e) nave sau aeronave, până la 31 decembrie 2004 cel târziu.
- (3) (a) Descărcarea de substanțe, în special deșeuri, cu un grad scăzut sau mediu de radioactivitate, este interzisă.
 - (b) Ca excepție la litera (a), acele părți contractante, Regatul Unit și Franța, care doresc să mențină posibilitatea unei excepții la litera (a), în orice caz, nu înaintea expirării unei perioade de cincisprezece ani de la 1 ianuarie 1993, prezintă la reuniunea comisiei la nivel ministerial din 1997 măsurile adoptate pentru studierea altor opțiuni pe uscat.
 - (c) Cu excepția cazului în care, înaintea sau la expirarea acestei perioade de cincisprezece ani, comisia decide prin vot unanim să nu mai mențină excepția prevăzută la litera (b), comisia adoptă o decizie în conformitate cu articolul 13 din convenție privind prelungirea interdicției pentru o perioadă de zece ani începând cu 1 ianuarie 2008, după care comisia se va reuni din nou la nivel ministerial. Părțile contractante menționate la litera (b) care doresc menținerea în continuare a posibilității prevăzute la litera (b) prezintă în cadrul reuniunilor comisiei la nivel ministerial, la fiecare doi ani, începând cu 1999, progresele realizate în vederea elaborării de opțiuni pe uscat și rezultatele unor studii științifice care să dovedească faptul că toate operațiunile eventuale de descărcare nu vor atrage riscuri pentru sănătatea omului, nu vor dăuna resurselor biologice și ecosistemelor marine, nu vor afecta valorile de agrement și nu vor împiedica alte utilizări legitime ale mării.

Articolul 4

- (1) Părțile contractante se asigură că:
 - (a) nici un deșeu sau altă materie menționate la articolul 3 alineatul (2) din prezenta anexă nu sunt descărcate fără autorizația autorităților lor competente sau fără reglementare;
 - (b) respectiva autorizație sau reglementare este în conformitate cu criteriile, orientările și procedurile relevante și aplicabile, adoptate de către comisie în conformitate cu articolul 6 din prezenta anexă;
 - (c) în scopul evitării situațiilor în care o aceeași operațiune de imersiune este autorizată sau reglementată de mai multe părți contractante, autoritățile lor competente se consultă, dacă este nevoie, înaintea acordării unei autorizații sau aplicării unei reglementări.
- (2) Nici o autorizație sau reglementare menționată la alineatul (1) nu permite descărcarea unor nave sau aeronave ce conțin substanțe care reprezintă sau ar putea reprezenta un pericol pentru sănătatea omului, prejudicii pentru resursele vii și ecosistemele marine, precum și valorile de agrement sau obstacole în calea altor utilizări legitime ale mării.

(3) Fiecare parte contractantă întocmește și prezintă comisiei o evidență privind natura și cantitatea de deșeuri și alte materii descărcate în condițiile menționate la alineatul (1), precum și a datelor, locurilor și metodelor de descărcare.

Articolul 5

Nici o materie nu se depozitează în zona maritimă într-un alt scop decât acela pentru care a fost concepută sau construită inițial, fără o autorizație sau o reglementare din partea autorității competente a părții contractante în cauză. Respectiva autorizație sau reglementare este în conformitate cu criteriile, orientările și procedurile relevante și aplicabile adoptate de către comisie în conformitate cu articolul 6 din prezenta anexă. Această prevedere nu poate fi interpretată în sensul de a autoriza descărcarea de deșeuri sau alte materii ce fac obiectul unei alte interdicții în temeiul prezentei anexe.

Articolul 6

În sensul prezentei anexe, comisiei îi revine în special sarcina de a elabora și de a adopta criteriile, orientările și procedurile pentru descărcarea de deșeuri sau alte materii enumerate în articolul 3 alineatul (2) și pentru depozitarea materiilor prevăzute la articolul 5 din prezenta anexă, în scopul prevenirii și eliminării poluării.

Articolul 7

Prevederile prezentei anexe privind descărcarea nu se aplică în caz de forță majoră datorată intemperiilor sau oricărei alte cauze, în cazul în care este amenințată siguranța vieții umane sau a unei nave sau aeronave. O astfel de descărcare se realizează pentru a reduce riscul punerii în pericol a vieții umane sau a biotei marine și este imediat semnalată comisiei, cu informații complete asupra circumstanțelor, naturii și cantității de deșeuri sau alte materii descărcate.

Articolul 8

Părțile contractante adoptă măsuri corespunzătoare, atât individual cât și în cadrul organizațiilor internaționale competente, în vederea prevenirii și eliminării poluării rezultate din abandonarea, în zona maritimă, a navelor și a aeronavelor, ca urmare a unor accidente. În absența unor orientări relevante din partea respectivelor organizații internaționale, măsurile adoptate individual de către părțile contractante trebuie fondate pe orientările pe care comisia le va putea adopta.

Articolul 9

În cazul unei situații critice, în cazul în care o parte contractantă estimează că deșeuri sau alte materii, a căror descărcare este interzisă prin prezenta anexă, nu pot fi eliminate pe uscat fără riscuri sau prejudicii inacceptabile, aceasta se consultă imediat cu alte părți contractante în vederea elaborării metodelor de depozitare sau a mijloacelor de distrugere sau eliminare celor mai satisfăcătoare, în funcție de circumstanțe. Partea contractantă informează comisia asupra măsurilor adoptate ca urmare a respectivei consultări. Părțile contractante se angajează să își acorde asistență reciprocă în astfel de situații.

Articolul 10

(1) Fiecare parte contractantă asigură respectarea dispozițiilor prezentei anexe de către:

- (a) navele sau aeronavele înmatriculate pe teritoriul său;
- (b) navele sau aeronavele care încarcă pe teritoriul său deșeuri sau alte materii care trebuie descărcate sau incinerate;
- (c) navele sau aeronavele considerate a fi implicate în operațiuni de descărcare sau incinerare în apele sale interioare, în marea sa teritorială sau în partea mării situate dincolo de marea sa teritorială și învecinată cu aceasta și aflată, în măsura prevăzută de dreptul internațional, sub jurisdicția statului de coastă.

(2) Fiecare parte contractantă instruește navele și aeronavele sale de inspecție maritimă, precum și serviciile competente, să semnaleze autorităților sale toate incidentele sau situațiile survenite în zona maritimă care sugerează că o descărcare a fost efectuată sau este pe cale de a fi efectuată cu încălcarea dispozițiilor prezentei anexe. Orice parte contractantă ale cărei autorități primesc un astfel de raport informează, în consecință, în cazul în care aceasta consideră oportun, orice altă parte contractantă implicată.

(3) Nici una dintre prevederile prezentei anexe nu va aduce atingere imunității suverane de care beneficiază anumite nave prin aplicarea dreptului internațional.

ANEXA III

REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI ELIMINAREA POLUĂRII PROVENIND DIN SURSE OFFSHORE

Articolul 1

Prezenta anexă nu se aplică:

- (a) deversării deliberate în zona maritimă a unor deșeuri sau a altor materii ce provin de pe nave sau aeronave;
- (b) sabordării în zona maritimă a unor nave și aeronave.

Articolul 2

(1) La adoptarea de programe și măsuri în sensul prezentei anexe, părțile contractante solicită, fie individual, fie solidar, recurgerea la:

- (a) cele mai bune tehnici disponibile;
 - (b) cea mai bună practică de mediu,
- inclusiv, dacă este nevoie, la tehnicile proprii.

(2) Pentru stabilirea priorităților și evaluarea naturii și amplitudinii programelor și măsurilor, precum și a calendarelor corespondente, părțile contractante aplică criteriile prevăzute în apendicele 2.

Articolul 3

(1) Orice descărcare de deșeuri sau de alte materii provenind de la instalații *offshore* este interzisă.

(2) Această interdicție nu se aplică evacuărilor sau emisiilor provenind din surse *offshore*.

Articolul 4

(1) Utilizarea, evacuarea sau emisia din surse *offshore* de substanțe care pot să dăuneze și să afecteze zona maritimă sunt supuse, în mod riguros, autorizării sau reglementării de către autoritățile competente ale părților contractante. Autorizațiile sau reglementările în cauză aplică în special deciziile, recomandările și alte acorduri relevante și aplicabile, care vor fi fost adoptate în temeiul convenției.

(2) Autoritățile competente ale părților contractante instituie un sistem de supraveghere și de control în scopul evaluării respectării autorizațiilor sau reglementărilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din prezenta anexă.

Articolul 5

(1) Nici o instalație *offshore* dezafectată sau nici o conductă *offshore* dezafectată nu trebuie descărcată și nici o instalație *offshore* dezafectată nu trebuie părăsită, în totalitate sau în parte, în zona maritimă, fără un permis eliberat pentru fiecare caz în parte, în acest scop, de către autoritatea competentă a părții contractante respective. Părțile contractante se asigură că, la acordarea acestor permise, autoritățile aplică deciziile, recomandările și toate celelalte acorduri relevante și aplicabile, adoptate în temeiul convenției.

(2) Nici un permis de acest tip nu este eliberat dacă instalațiile *offshore* dezafectate sau conductele *offshore* dezafectate conțin substanțe care reprezintă sau ar putea reprezenta pericole pentru sănătatea omului, prejudicii pentru resursele vii și ecosistemele marine, valorile de agrement sau obstacole în calea altor utilizări legitime ale mării.

(3) Orice parte contractantă care are intenția de a lua decizia de acordare a unui permis de descărcare a unei instalații *offshore* dezafectate sau a unei conducte *offshore* dezafectate, amplasate în zona maritimă după 1 ianuarie 1998, informează celelalte părți contractante, prin intermediul comisiei, asupra motivelor pentru care acceptă descărcarea respectivă, cu scopul de a permite o consultare.

(4) Fiecare parte contractantă întocmește și prezintă comisiei o evidență a instalațiilor și a conductelor *offshore* dezafectate descărcate, a instalațiilor *offshore* dezafectate și care nu au fost mutate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, precum și a datelor, locurilor și metodelor de descărcare.

Articolul 6

Articolele 3 și 5 din prezenta anexă nu se aplică în caz de forță majoră datorată intemperiilor sau oricărei alte cauze dacă siguranța vieții umane sau a unei instalații *offshore* este amenințată. O astfel de descărcare se realizează pentru a reduce riscurile de periclitate a vieții omului sau a biotei marine și este imediat semnalată comisiei, cu informații complete asupra circumstanțelor, naturii și cantității de materii descărcate.

Articolul 7

Părțile contractante adoptă măsuri corespunzătoare, atât individual cât și în cadrul organizațiilor internaționale competente, în vederea prevenirii și eliminării poluării provenind din abandonarea, în zona maritimă, a instalațiilor *offshore* în urma unor accidente. În lipsa unei orientări pertinente din partea organizațiilor internaționale în cauză, măsurile adoptate individual de către părțile contractante ar trebui să aibă la bază orientările pe care comisia le va putea adopta.

Articolul 8

O instalație *offshore* dezafectată sau o conductă *offshore* dezafectată nu se depozitează în alt scop decât cel pentru care au fost concepute sau construite inițial, fără o autorizație sau o reglementare emisă de autoritatea competentă a părții contractante în cauză. Respectiva autorizație sau reglementare este în conformitate cu criteriile, orientările și procedurile relevante și aplicabile, adoptate de comisie în conformitate cu articolul 10 litera (d) din prezenta anexă. Această dispoziție nu poate fi interpretată ca autorizând descărcarea de instalații *offshore* dezafectate sau de conducte *offshore* dezafectate cu încălcarea dispozițiilor prezentei anexe.

Articolul 9

(1) Fiecare parte contractantă instruește navele și aeronavele sale de inspecție maritimă, precum și serviciile competente, să semnaleze autorităților sale toate incidentele sau situațiile survenite în zona maritimă, care sugerează că a fost comisă sau este pe cale de a fi comisă o încălcare a dispozițiilor prezentei anexe. Orice parte contractantă ale cărei autorități primesc un astfel de raport informează, în consecință, dacă ea consideră oportun, orice altă parte contractantă în cauză.

(2) Nici una dintre prevederile prezentei anexe nu aduce atingere imunității suverane de care beneficiază anumite nave prin aplicarea dreptului internațional.

Articolul 10

În sensul prezentei anexe, comisia are, în special, ca misiune:

- (a) culegerea de informații privind substanțele utilizate în cadrul activităților *offshore* și, pe baza acestor informații, să stabilească liste de substanțe în sensul articolului 4 alineatul (1) din prezenta anexă;
- (b) întocmirea listei de substanțe toxice, persistente și cu potențial de bioacumulare, și elaborarea de planuri de reducere sau de încetare a utilizării sau a evacuării lor din surse *offshore*;
- (c) adoptarea de criterii, orientări și proceduri în scopul prevenirii poluării prin descărcarea de instalații *offshore* dezafectate și conducte *offshore* dezafectate, precum și prin abandonarea *in situ* a instalațiilor *offshore* în zona maritimă;
- (d) să adopte criterii, orientări și proceduri pentru depozitarea instalațiilor *offshore* dezafectate și conductelor *offshore* dezafectate, menționate la articolul 8 din prezenta anexă, în vederea prevenirii și eliminării poluării.

ANEXA IV

PRIVIND EVALUAREA CALITĂȚII MEDIULUI MARIN

Articolul 1

- (1) În sensul prezentei anexe, prin expresia „supraveghere continuă” se înțelege măsurarea repetată:
- (a) a calității mediului marin și a fiecăreia dintre componentele sale: apa, sedimentele și biota;
 - (b) a activităților sau a aporturilor naturale și antropogene care pot prejudicia calitatea mediului marin;
 - (c) a efectelor respectivelor activități și aporturi.
- (2) Supravegherea continuă poate fi realizată fie pentru îndeplinirea angajamentelor luate în temeiul convenției, pentru definirea de profiluri și tendințe, fie în scopul cercetării.

Articolul 2

În sensul prezentei anexe, părțile contractante:

- (a) cooperează la realizarea de programe de supraveghere continuă și supun comisiei datele corespunzătoare;
- (b) se conformează prevederilor privind controlul calității și iau parte la campanii de interetalonare;
- (c) folosesc și elaborează, individual sau, de preferință, solidar, alte instrumente de evaluare științifică validate corespunzător, precum modele, aparate de teledetectare și strategii progresive de evaluare a riscurilor;
- (d) efectuează, individual sau, de preferință, solidar, cercetări considerate ca fiind necesare pentru evaluarea calității mediului marin și pentru dezvoltarea cunoștințelor și înțelegerii științifice a mediului marin și, în special, a raportului între aporturi, concentrații și efecte;
- (e) țin cont de progresele științifice considerate utile evaluării, care sunt realizate în altă parte, fie la inițiativa individuală a cercetătorilor și institutelor de cercetare, fie prin intermediul altor programe naționale și internaționale de cercetare, sub auspiciile Comunității Economice Europene, sau în cadrul altor organizații regionale de integrare economică.

Articolul 3

În sensul prezentei anexe, comisia are ca misiune, în special:

- (a) definirea și aplicarea unor programe colective de cercetare privind supravegherea continuă și evaluarea, elaborarea de coduri de practică, destinate îndrumării participanților în realizarea respectivelor programe de supraveghere continuă și aprobarea prezentării și interpretării rezultatelor lor;
 - (b) efectuarea de evaluări, ținând cont de rezultatele supravegherii continue, de cercetările relevante și de informațiile referitoare la aportul de substanțe sau de energie în zona maritimă care sunt prevăzute de alte anexe la convenție, precum și de alte informații relevante;
 - (c) obținerea, dacă este nevoie, a îndrumării sau serviciilor unor organizații regionale, ale altor organizații internaționale și organisme competente, pentru a putea integra ultimele rezultate ale cercetărilor științifice;
 - (d) colaborarea cu organizații regionale și alte organizații internaționale competente în realizarea evaluărilor stării calității.
-

Apendicele 1

 criteriile de definire a practicilor și tehnicilor prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (b) punctul (i) din convenție*Cele mai bune tehnici disponibile*

1. În cazul recurgerii la cele mai bune tehnici disponibile, accentul se pune pe utilizarea tehnologiilor care nu produc deșeuri, dacă ele sunt disponibile.
2. Prin expresia „cele mai bune tehnici disponibile” se înțelege cele mai recente progrese (stadiul tehnicii) în procedeele, instalațiile sau metodele de exploatare, care permit să se știe dacă o anumită măsură de limitare a deversărilor, emisiilor și deșeurilor este adecvată din punct de vedere practic. Pentru a afla dacă o serie de proceduri, instalații și metode de exploatare constituie cele mai bune tehnici disponibile în general sau într-un caz special, se acordă o atenție deosebită:
 - (a) procedeele, instalațiilor sau metodelor de exploatare comparabile, recent testate și care au dat rezultate bune;
 - (b) progreselor tehnice și evoluției cunoștințelor și înțelegerii științifice;
 - (c) fezabilității economice a respectivelor tehnici;
 - (d) datelor limită de funcționare, atât pentru instalațiile noi, cât și pentru instalațiile deja existente;
 - (e) naturii și volumului deversărilor și emisiilor în cauză.
3. Prin urmare, ceea ce constituie „cea mai bună tehnică disponibilă”, în cazul unui procedeu dat, evoluează în timp în funcție de progresele tehnice, de factorii economici și sociali, precum și de evoluția cunoștințelor și a înțelegerii științifice.
4. În cazul în care reducerea deversărilor și emisiilor care rezultă din aplicarea celor mai bune tehnici disponibile nu duce la rezultate acceptabile în ceea ce privește mediul, măsuri complementare trebuie aplicate.
5. Termenul „tehnici” desemnează atât tehnica aplicată, cât și modul de concepere, construcție, întreținere, exploatare și demontare a instalației.

Cea mai bună practică de mediu

6. Prin expresia „cea mai bună practică de mediu” se înțelege aplicarea celei mai bine adaptate combinații de măsuri și strategii de luptă privind mediul înconjurător. Pentru selecția care trebuie efectuată în fiecare caz, seria de măsuri progresive enumerate în continuare trebuie cel puțin analizată:
 - (a) informarea și educarea publicului larg și a utilizatorilor cu privire la consecințele pentru mediul înconjurător provocate prin alegerea unei anumite activități, prin alegerea unui anumit produs, prin utilizarea și eliminarea lor finală;
 - (b) dezvoltarea și aplicarea unor coduri de bună practică de mediu, referitoare la toate aspectele activității în timpul ciclului de viață al produsului;
 - (c) etichetarea obligatorie care să informeze utilizatorii cu privire la riscurile pentru mediu create de un produs, de utilizarea și de eliminarea sa finală;
 - (d) economia de resurse, în special economiile de energie;
 - (e) punerea la dispoziția marelui public a unor sisteme de colectare și eliminare;
 - (f) limitarea folosirii de substanțe sau produse periculoase și a producerii de deșeuri periculoase;
 - (g) reciclarea, recuperarea și reutilizarea;
 - (h) aplicarea unor instrumente economice activităților, produselor sau grupelor de produse;
 - (i) instituirea unui sistem de autorizare care să cuprindă o serie de restricții sau o interdicție.
7. Pentru determinarea combinației de măsuri care constituie cea mai bună practică de mediu, în general sau în cazuri particulare, se acordă o atenție deosebită:
 - (a) riscului pentru mediu, cauzat de produs și fabricarea sa, de utilizarea și eliminarea sa finală;

- (b) înlocuirii cu activități sau substanțe mai puțin poluante;
 - (c) amplitudinii consumului;
 - (d) posibilelor avantaje sau inconveniente pentru mediu ale materialelor sau ale activităților înlocuitoare;
 - (e) progreselor și evoluției cunoștințelor și înțelegerii științifice;
 - (f) termenelor de aplicare;
 - (g) consecințelor economice și sociale.
8. Rezultă, deci, că, în cazul unei surse date, cea mai bună practică de mediu evoluează în timp în funcție de progresele tehnice, de factorii economici și sociali, precum și de evoluția cunoștințelor și înțelegerii științifice.
9. În cazul în care reducerea aporturilor care rezultă din recurgerea la cea mai bună practică de mediu nu duce la rezultate acceptabile în ceea ce privește mediul, măsuri complementare trebuie aplicate, iar cea mai bună practică de mediu trebuie redefinită.
-

Apendicele 2

Criterii prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din anexa I și la articolul 2 alineatul (2) din anexa III

1. Pentru stabilirea priorităților și evaluarea naturii și amplitudinii programelor și măsurilor, precum și a calendarelor corespunzătoare, părțile contractante aplică următoarele criterii:
 - (a) persistența;
 - (b) toxicitatea sau alte proprietăți nocive;
 - (c) tendința spre bioacumulare;
 - (d) radioactivitatea;
 - (e) raportul dintre concentrațiile măsurate sau (în cazul în care rezultatele măsurătorilor nu sunt încă disponibile) estimate, pe de o parte, și concentrațiile fără efect detectabil, pe de altă parte;
 - (f) riscul de eutrofizare (de origine) antropogenă;
 - (g) importanța pe plan transfrontalier;
 - (h) riscul modificărilor nedorite ale ecosistemului marin și ireversibilitatea sau persistența efectelor;
 - (i) dificultatea adusă colectării de produse marine de uz alimentar sau altor utilizări legitime ale mării;
 - (j) efectele asupra gustului și/sau asupra mirosului produselor marine destinate consumului uman, sau efectele asupra mirosului, culorii, transparenței sau altor caracteristici ale apei mării;
 - (k) profilul distribuției (altfel spus, cantitățile în cauză, profilul consumului și riscul de afectare a mediului marin);
 - (l) nerealizarea obiectivelor de calitate a mediului.
 2. În cadrul studiului unei substanțe sau al unui anumit grup de substanțe, aceste criterii nu sunt în mod necesar de importanță egală.
 3. Criteriile menționate anterior indică faptul că substanțele care fac obiectul programelor și măsurilor cuprind:
 - (a) metalele grele și compușii lor;
 - (b) compușii organohalogenati (și substanțe care pot da naștere unor asemenea compuși în mediul marin);
 - (c) compușii organici ai fosforului și ai siliciului;
 - (d) substanțele biocide, cum ar fi pesticidele, fungicidele, erbicidele, insecticidele, produsele împotriva mușgaiului, precum și produsele chimice servind, printre altele, la protejarea lemnului, a lemnului de construcție, a pastei de hârtie obținute din lemn, a celulozei, a hârtiei, a pieilor și a textilelor;
 - (e) uleiurile și hidrocarburile de origine petrolieră;
 - (f) compușii azotului și ai fosforului;
 - (g) substanțele radioactive, inclusiv deșeurile;
 - (h) materialele sintetice rezistente care pot să plutească, să rămână în suspensie sau să se scufunde.
-